

under forudsætning af, at der er en virksomhed, der går ind som mellemmand. Hvor stort er omfanget, og mener ministeren ikke, at det rent faktisk er misbrug af gældende regler?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tager afstand fra, hvis man på den måde forsøger at omgå et regelsæt, men som sagt mener jeg, at lejer i forhold til det, som er beskrevet i Jyllands-Posten, har mulighed for at gå til huslejenævnet og også mulighed for at kræve en ændring af konstruktionen.

Når spørgeren spørger, i hvor stort et omfang det her finder sted, så må jeg sige, at det har jeg ikke nogen tal på, og det vil også være meget svært at gøre op. Men jeg synes, at omtalen i Jyllands-Posten giver anledning til at granske lovgivningen for at se, om der også kunne tænkes andre mulige konstruktioner, hvor man kunne forsøge at omgå den beskyttelse, der er af lejeren.

Kl. 14.55

Jeg er indstillet på nu at gå lovgivningen grundigt igennem for at se, om der er nogle faldgruber, som vil kunne udnyttes i strid med hensigten i lovgivningen. Og så vil jeg naturligvis gerne tage en drøftelse med boligordførerne om de forskellige faldgruber, der eventuelt måtte kunne opstå. Det, der er afgørende for mig, er, at lejeren er omfattet af de beskyttelsesregler og kan gøre dem gældende.

Lissa Mathiasen (S):

Det lyder jo så flot, når ministeren siger, at en lejer kan gå til huslejenævnet.

Konstruktionen her er jo interessant, for det, man siger, er: For at du kan leje den her lejlighed, som du har søgt, så skal du finde en virksomhed. Typisk: Har du ikke et familiemedlem, der kan gå ind, og som har en virksomhed? Det eneste krav er, at virksomheden skal have mindst én ansat. Hvis du gør det, kan du få lov til at leje.

Mit lejemål bliver et forhold mellem min tante Anna, der har et ismejeri, og mig. Og hvis jeg så, når jeg kommer til at bo i lejligheden, finder ud af, at alle de andre beboere rent faktisk betaler et par tusinde mindre, end jeg f.eks. gør, så går jeg til huslejenævnet. Ja, de giver mig også ret. Men jeg har fornemmelsen af, at tante Anna vil sige: Det kan godt være, at du har fået en afgørelse fra huslejenævnet. Jeg er altså gået ind for at hjælpe dig, så synes du, at jeg skal betale de 2.000 kr., som du nu har fået i afslag?

Det er jo det, der er hele fidusen her, for tante Anna kan ikke med de samme beskyttelsesregler gå tilbage til den oprindelige ejer af boligen og sige: Ved du hvad, du har snydt os. For så er det pludselig et erhvervslejemål.

Derfor er det da en omgåelse af de gældende regler. Det er et smart hul, nogle har fundet. Er ministeren ikke enig i det?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er godt, at der bliver sat fokus på det, også så man både som lejer og som mellemmand bliver meget bevidst om, hvilken faldgrube det her kan være.

Hvad angår de beskrivelser, der har været fremme i Jyllands-Posten, mener jeg, at lejeren er beskyttet af de gældende regler, kan gå til huslejenævnet, kan kræve huslejen nedsat og også få ændringer, hvis det er lejeren dér, der har måttet indgå i en virksomhedskonstruktion.

Men selvfølgelig kan der være nogle problemer, hvis det så er tante Anna, som man i øvrigt har et godt forhold til, og hvor det kan være vanskeligt at gøre gældende, at man altså ikke vil betale den husleje, som tante Anna opkræver, fordi man har fundet ud af, at den egentlig er lavere.

Der er, inden man overhovedet indgår en sådan kontrakt, mulighed for at undersøge, hvad huslejeniveauet egentlig er i det område, hvor man agter at flytte ind. Men det kræver, at lejeren er agtpågivende og opmærksom på de muligheder, man har. Det kræver også, at tante Anna tænker sig godt om, inden hun begiver sig ind i en sådan konstruktion.

Men som sagt vil jeg nu granske lovgivningen på området for at se, om der er nogle faldgruber, som vi eventuelt skal tage højde for og justere på.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Lissa Mathiasen for et sidste spørgsmål.

Lissa Mathiasen (S):

Det er jo kedeligt, at ministeren ikke havde et svar på, hvor mange der var. Jeg vil sige, at man, uanset om vi taler om tante Anna eller taler om en virksomhed, så står i en meget dårlig situation. Hvis det er en virksomhed, kan det være meget svært over for sin arbejdsgiver, for man kan risikere at miste sit job, for man har et afhængighedsforhold.

Men set i forhold til tante Anna-modellen står jeg her med et konkret udspil, hvor der svares: